

Tak jsem poslechl. Oblékl jsem si bundu, zamával jim na rozloučenou a odešel.

Venku byla chladná únorová noc, i když v Brooklynu není zdaleka taková zima jako v New Hampshire, kde jsme s Jordyn ještě před pár dny bydleli. Další výhodou Brooklynu je, že tady nepotřebuji auto. Z mého nového bydliště je to pěšky blízko na všechna místa, která potřebujeme.

Přinejmenším to tvrdila realitní makléřka, když mi před měsícem byt ukazovala. Že se přestěhujeme, jsem se rozhodl během jediného dne hned poté, co jsem přijal novou práci v brooklynském hokejovém týmu Bruisers.

V minulosti jsem udělal bez rozmyslu spoustu věcí. Býval jsem veselý bezstarostný kluk, který žil jen pro zábavu. Jenže to bylo moje mladší já. Neměl jsem co ztratit a nezáviselo na mně tolik lidí.

Teď, když kráčím podél honosných historických domů, se svého rozhodnutí trochu děším. Nová práce. Nové bydliště. Nová škola pro Jordyn.

Je toho moc. Měl jsem pocit, že jsem se ztratil, a to doslova.

Radši jsem ani nevytáhl telefon, abych se podíval na mapu, protože jsem nechtěl vypadat jako turista. Prostě jsem pokračoval v chůzi, odbočoval a pokračoval zajímavými ulicemi, na které jsem narazil.

Po chvíli mě řada obytných domů dovedla k obchodům. Řekl jsem si, že bych mohl nakoupit nějaké potraviny, i když to nebylo přesně to, co Reggie považovala za „zábavu pro dospělé“.

Když jsem zabočil na Atlantic Avenue, začalo být na ulici rušno. Potkával jsem spoustu lidí. Bylo úterý,

půl deváté večer, a v restauracích čekali skvělé zisky. Možná jsem už zapomněl, jak se flámuje, ale to neplatilo pro ostatní lidi v mém novém bydlišti.

Reggie tvrdila, že jsem nejstarší pětadvacetiletý kluk, jakého zná. A nejspíš měla pravdu. V příští chvíli mi zazvonil telefon. Okamžitě jsem ho vytáhl z kapsy pro případ, že by nastala nějaká nepředvídaná situace a moje sestra potřebovala pomoc.

Přestaň se dívat na telefon, psala Reggie. Vyraz do ulic a bav se aspoň z poloviny tak, jako se právě teď bavíme my. Přidala fotografii, na které byla převlečená za Elsu, moje dcera si oblékla kostým Kristofa. Jordyn bylo sedm a rozhodla se, že všechno bude dělat jinak než ostatní sedmileté dívky.

Úžasné. Pohled na Reggie a Jordyn mě zahřál u srdce.

Budeme v pořádku. Stěhování do New Yorku nebyla tak velká chyba. A my se New York naučíme milovat. Zhluboka jsem se nadechl a napsal jsem odpověď. *Roztomilé. Ale proč mi píšeš, když nechceš, abych se díval na telefon?*

Jen jsem tě zkoušela, odpověděla. Ted' si najdi nějakého fajn kluka a domů se dřív než ráno nevracej.

Dobrá. Přesně takhle to udělám. Strčil jsem telefon do kapsy a pokračoval v cestě.

Kdysi jsem proflámanou noc považoval za dobrodružství. Jenže teď mi stačilo, abych si úplně sám vyšel na hodinovou procházku, zatímco mi sestra hlídala dítě.

Na Atlantic Avenue je hromada restaurací, ale nemohl jsem se rozhodnout vejít dovnitř a požádat o stůl pro jednoho. Šel jsem dál a skončil na mnohem klidnější ulici Hicks. Zastavil jsem před sportovním barem, kde nebylo tak plno. Rozhodl jsem se, že si sednu k baru a objedná si křídýlka.